

Posamezna šte. v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1—, s dostavljanjem na dom K 1-20; s pošto celoletno K 18—, polletno K 9—, četrletno K 4-50, mesečno K 1-50. Za inozemstvo celoletno K 28—, mesečno K 1-50. Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo je v Frankičkanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: petit vrsta 15 v, osmrtice, posilana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 303.

Slovenska sokolska tekmovalna vrsta pride v Ljubljano danes zvečer ob 3|47. uri.

Sprejemu na južnem kolodvoru, ki bo najprisrčnejši, se pridruži vsa zavedna Ljubljana. — Na zdar!

Prijateljem in bralcem „Jutra“.

Ko je začelo začetkom marca lanskega leta izhajati „Jutra“, so mu skoro vsi prerokovali zgodnji pogin — v prvi vrsti zato, ker je baje prepoceni. No, ta prerokovanja se niso uresničila. List je mogel izhajati tudi za tako nizko ceno, ki se ni zvišala niti ob novem letu, ko se je „Jutra“ povečalo in si nakopalo s tem novih stroškov. Cena pa je listu mogla biti tako nizka predvsem zato, ker so bile plače uredniškemu in upravniskemu osebju odmerjene skrajno nizko. S temi nizkimi plačami pa zdaj, v času splošne draginje, nikakor ne more iti naprej. Vsako pošteno delo zasluži plačila, tudi uredniško in upravnisko osebje mora biti svojem velikemu delu primerno plačano.

Lastništvo „Jutra“ se je zato odločilo, da svojem osebju plače poviša, to pa more le tedaj, če ga v tem podpirajo prijatelji „Jutra“, ki vedo ceniti pomen „Jutrovega“ dela za napredek in proti nazadnjaštvu, pomen, ki se izvršno zrcali v strupenem napadanju klerikalcev na naš list.

Lastništvo „Jutra“ se je zato odločilo, da poviša ceno lista za Ljubljano in Trst od 4 na 6 vinarjev — na deželi „Jutra“ že itak velja 6 vinarjev. Upamo, da proti temu naši cenjeni prijatelji in bralci, ki gotovo vedo vpoštovati delo „Jutrovega“ osebja, proti tej malenkostni izpremembi v ceni ne bodo protestirali.

Ta izpremba ni velika in sestojta v naslednjem: cena posameznim šte-

vilkam bo od prihodnjega ponedeljka (22. t. m.) 6 vinarjev, kakor je že od novega leta sem povsod na deželi; naročnina bo znašala od 1. junija naprej v Ljubljani K 1-50 mesečno s dostavljanjem na dom, izven Ljubljane v avstro-ogrski monarhiji celoletno K 20—, polletno K 10—, četrletno K 5—, mesečno K 1-70; v inozemstvu celoletno K 30—, polletno K 15—, četrletno K 7-50.

To povišanje je prav neznanatno in posameznik ga niti čutil ne bo, medtem, ko se s tem omogoči „Jutra“ obstoj.

Vemo, da bo sedaj „Slovenec“ planil po „Jutra“ in bo vslikal vse, česar, sedaj pa kmalu odbije „Jutra“ zadnja ura, ali mi smo prepričani, da nas naši prijatelji ne zapuste, sovražniki nas pa niti do sedaj niso podpirali.

Da ne bo kakih pomot, sporočamo našim cenj. naročnikom tudi to: povišanje naročnine se začneja pri vsakem naročniku od dneva, do katerega ima že plačano naročnino; oni ki so naročnino že plačali do 1. julija, avgusta, ali tudi do konca leta po dosednji ceni, bodo plačevali povišano naročnino še le od 1. julija, avgusta i. t. d., oz. od novega leta naprej. In tudi vsem onim, ki podaljšajo pred prvim junijem naročnino, ali se pa pred tem dnevom naročijo na „Jutra“, se bo računala naročnina do dneva, do katerega jo plačajo, po dosednji ceni; to velja tudi za vse zaostanke.

Diskreditirani dr. Šušteršič.

Ostuden je bil boj, ki so ga pričeli klerikalci nasproti narodno-napredni stranki in proti njeni postojanki, beli Ljubljani. Pri kranjski deželni vladi, pri dunajski osrednji vladi, po slovenskih, nemških in drugih časopisih so blatili, črnili in ovajali Ljubljano kot gnezdo najbolj nevarne iredente, kot retorto samih pristnih prekucuhov in zarotnikov.

Dobiti so hoteli na vsak način Ljubljano v svoje roke in nobena denunciacija, nobeno nasilje ni bilo dovolj nedostojno, da bi je ne porabili v dosego tega namena.

Na nečuver, perfiden način so klerikalni kolovodje lagali pri dunajski vladi o nas. Same sebe so slikali kot vzor državljano, kot čedo vladi vdanih ovc, kot nepremagljivo moč kranjske dežele, nas pa so popisavali kot izmeček našega naroda, kot izrodek, ki je državi nevaren, kvaren, ki se mora in ki se z lahkoto more zatreči. Klerikalci so šli celo tako daleč

v svoji brezmejni predrznosti in širokoustnosti, da so se baje napram vladi zavezali z garancijo, da narodno-napredno stranko tekoma par mesecev popolnoma uničijo, ako jim gre pri tem delu vlada na roke. Kaj je vlada tekoma zadnjih mesecev prizadajala naši stranki, kako je čuvala in podpirala vsako še tako krivično in nasilno prizadevanje dr. Šušteršiča, ki je bilo naperjeno proti nam, je itak znano. Dejstvo je, da še noben človek ni c. kr. vlade tako impertinentno na led peljal kot dr. Šušteršič. Njemu na ljubo, na njegove besede, je vlada začasno postavila njemu v službo vso svojo avtoriteto. In dr. Šušteršič je tisti junak, ki je v očeh slehernega človeka in po našem mnenju tudi v očeh dunajske vlade docela diskreditiran.

Pri občinskih volitvah ni ničesar izdalo par tisoč okoliških kmetov, ničesar ni zaleglo poldrug tisoč ženskih volilk, zastoj se je skozi cel postni čas po cerkvah uganjala najbrezobzirnejša politika za nič je bil novi, za klerikalno večino nalašč prirojeni volilni red. Dr. Šušteršič je baronu

Schwarzu natvezil, da ne dobi pri volitvah nobena stranka absolutne večine. Vse laž, vse brezuspešno orožje. Klerikalci bi potrebovali tak volilni red, po katerem bi ne smeli voliti naprednjaki, da bi zmagali.

Vlada bi morala takoj po občinskih volitvah sklicati sejo občinskega sveta in omogočiti konstituiranje. A zaman! Prišel je dr. Šušteršič in zopet je vladi dopovedoval, da bo pri deželnozbornih volitvah končno prodrli klerikalni kandidati dr. Gregorič. In zopet laž, zopet poraz klerikalcev! Če sedaj dr. Šušteršič še ni dovolj razkrinkan, potem sploh ne vemo kaj še bo. Narodno-napredna stranka je v trdnem boju, s svojo lastno močjo, dokazala da je ni sile, ki bi jo ubila. Vsi trezni, pošteni, dobri in inteligentni elementi so danes kakor mogočna falanga združeni v narodno-napredni stranki. Nevstrašena mi četa smo! 23. april je bil dan prve naše zmage. Od tedaj naprej se je in se bo naša stranka jačila in krepila. Klerikalci rapidno nazadujejo. Vrhunec njihove slave je prekašen. Onemogla jeza dr. Kreka, dr. Sušteršiča in drugih klerikalnih veljakov je le še naravna posledica njihove konjske smrti.

Nam je vseeno, ako hoče vlada še naprej slediti klerikalnim bahačem in denuncijantom, nam je vseeno, če si vlada samo s tem čisto izpodkoplje svoj lasten ugled.

Mi gremo naprej!

Diskreditiran je dr. Šušteršič do kosti. 13. junij pa bo pokazal, da so naše postojanke tudi na deželi krepko narasle. Nade, ki jih je stavil dr. Šušteršič v razpust državnega zbora, se mu bodo izpremenile v bridko prevaro.

Nam je čisto vseeno, če zopet vodi volitve v Ljubljani samo deželna vlada. Dokazali pa bomo gospodi, da je tudi že dežela siter klerikalne komande in da bo izid volitev na deželi klerikalce kakor vlado ravno tako presenetil kot so jih presenetile zadnje volitve v Ljubljani.

Iz slovenskih krajev.

Iz Vrhnike. — Karol Jelovšek. — Kakor blisk se je raznesla v soboto, dne 13. t. m. po Vrhniki in okolici vest, da je umrl gosp. dvorni založnik Karol Jelovšek. Spočetka nismo mogli niti verjeti . . . širokih očih smo zrli drug v drugega . . . A ko smo zaznali, da je res, kar slišimo, nam je zaplakala duša od bolesti in tuge . . . Kako pa tudi ne? . . . Kdo ne bi plakal, če vidi, da je nehalo biti za vedno srce, ki ga ni bilo drugega kot ena sama velika, vse obsegajoča ljubezen . . . Ali ne boš plakal, če

pade človek sredi med od političnih strasti zdvijanih pol-ljudi, če pade značaj, ki ni poznal sovraštva, ampak samo ljubezen, ljubezen do trpečega sobrata? . . . In to je bil preblagi g. Karol Jelovšek! . . . Poznal ga je vsak otrok . . . smehljale so se mu ljubezive oči pokojnika in govorile le eno: rad te imam . . . In vse, kar ga je poznalo, oklenilo se ga je z nekim rajskim čuvstvom . . . prijetno in varno se je zdelo vsakomur v njegovi bližini . . . on pa je gledal le na to, da je mogel pomagati, da je mogel tešiti in celiti rane, zadane od realnosti življenja trpečemu bližnjemu . . . Usoda ga je obdarila s posvetnim blagom, a užival ga ni sam, temveč srečen je bil, če ga je mogel deliti z drugimi . . . Neumoren kot čebela pri svojih podjetjih, ki jih je povzdignil iz malega začetka v cvetice industrijske skale, mu je bilo vedno le eno pred očmi: Kapital naše zemlje porabimo za našo ljudo . . . In delal je noč in dan, ker je hotel pokazati, da je tudi Slovenec zmožen industrijec . . . Kjer je bilo treba pomoči, tam je bil gosp. Karol Jelovšek prvi na mestu . . . Izreden dobrotnik je bil požarnim brambam, šolski mladini, „Sokolu“ in svojim delavcem . . . Njegov pogreb, dne 15. t. m. je dokazal, česar pero ne more . . . Takega pogreba sploh še ni bilo na Vrhniki . . . tisočglava množica vseh slojev je sledila nemo na potu do groba in ko so ga položili v hladno zemljo ni bilo pač nobeno oko brez solz . . . glasno so ihtele dolge vrste pogrebcev in vsi so bili ene misli: najboljšega izmed nas ni več med nami.

Iz Krmelja pri Št. Janžu. Komaj smo nekoliko ponehali z javno kritiko razmer pri našem rudniku v pripravljanju, da bodo merodajni faktorji ravnali z delavci kot z ljudmi, a ne kot z živino, skuša že zopet ošabna rudniška gospoda upeljati turške razmere. Predvsem se odlikuje pri tej šikani šihtmojster Rebolj. O njem čujemo že vse polno pritožb, ki jih bomo brez pardona obelodanili, ako se ne bo popoljšal. Bodite prepričani, rudniški gospodje, da smo pripravljani na boj z vami, ako ga boste izzvali, in imamo obilo gradiva na razpolago, čigar obelodanjenje vam ne bo ljubo. Za danes naj orišemo najnovejšo lopovščino, ki jo je povzročil Rebolj. Pred kratkim je izbruhnil v dveh rovih strupeni plin in so morali delo v njih ustaviti. Pri znani revščini našega rudnika niso imeli niti enega ventilatorja, da bi z njim odpravili ta plin. V nedeljo, dne 14. t. m. je dal Rebolj v enem rovu v daljini 30 metrov od vhoda zakuriti, češ ogenj bo že spravil plin iz rova. Dva k ognju določena delavca sta kurila z vso previdnostjo, da se ne bi užgali leseni tramovi v rovu. Okrog

pol 11. ure dopoldne pa pride Rebolj pogledat ogenj in pri tem zaukaže močnejše kuriti. Ko ga delavec Verstovšek opozori, da lahko prevelika vročina užge tramove, odvrne Rebolj: „D . . . se bo užgal, ne pa tramovi.“ Delavca, sta res vsled ukaza močnejše zakurila in končno se popoldne užgejo tramovi v rovu. Pri tem je Rebolj napravil še drugo nepostavnost s tem, da je pustil delavca Verstovška delati to nedeljo kar tri šhte skupaj, kar je po postavi prepovedano. Ko prideta drugi dan ona dva delavca v rudniško pisarno, ju pa hoče Rebolj kaznovati, češ da sta povzročila ogenj v rovu. Opozorita ga na to, da je sam ukazal tako močno kuriti, pa moč Rebolj junaško utaji svoj ukaz in zvali pred inženirjem vso krivdo na delavca. Bal se je, da ne bi inženir spoznal njegove službene nesposobnosti, pa jo je napravil na delavca. A ta dva se pa nista dala tako krivično kaznovati, ampak sta raje izstopila iz službe. K temu činu Rebolja ni treba komentirati. Povemo mu samo, da smo delavci tudi ljudje, mogoče celo boljši nego on, in se ne damo tako živinsko šikanirati. Sicer je Rebolj baje obljubil, da bo počasi spravil vse one delavce iz službe, ki so stavkali lansko leto vsled nečloveških razmer, a da svojega namena ne bo dosegel, zato mu garantiramo. Za danes dovolj!

Slovanski jug.

Iz hrvatske samostalne stranke. Po veliki manifestaciji srbske samostalne stranke na letošnjem zborovanju, imela je tudi hrvatska samostalna stranka v ponedeljek vrlo važno sejo centralnega odbora. Seja je bila važna, ker so se udeležili ne le redni člani centralnega odbora in vsi narodni poslanci stranke, nego tudi zastopniki iz vseh krajev dežele. Posebno pozornost je vzbudila prisotnost velike množice kmetskih odposlanikov. Skupščina, kateri je predsedoval predsednik stranke dr. Grga Tuškan, se je tikala največ priprav za bližajoče se volitve, ki bi mogle biti eventualno nenadoma razpisane. Vsi odposlaniki so poročali, da je razpoloženje v hrvatskem narodu vseh krajev za hrvatsko samostalno stranko ravno tako veliko, kakor za srbsko samostalno stranko v srbskem narodu. Ker pa obe stranki tvorita hrvatsko-srbsko koalicio, more koalicio računati na najlepše razpoloženje in uspeh v vseh narodnih slojih pri bodočih saborskih volitvah. Eno-dušno se je sklenilo vso borbo koncentrirati proti režimu bana Tomašiča in onim strankam, ki ga javno ali tajno podpirajo. Razen tega bo stranka razvila močno agitacijo potom javnih shodov po celi deželi, da bi še bolj vzbudila odporni narodni duh in svoja

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetek.

Sandrijo je nestrpno mahnil z roko. — Podvizajva se, je dejal kratko. Mornar je bil poklinal enega izmed svojih pomočnikov. — Pelji ta koleselj v Mestre, mu je velel, že veš kam, k našemu . . . prijatelju. Pusti ga tam in se vrni čimprej v Benetke, kakor veš in znaš. Njemu pa poročes, da je plen. Pet minut kasneje je barka držala po laguni. Bianki se je vrnila zavest v trenutku, ko je barka zadela ob nabrežje, ravno tam, kjer se je Sandrijo vkrcal, ko je odhajal iz Benetk, to je skoraj nasproti krčme, kamor je šel iskat staroga mornarja. Deklica je hodila kakor v snu; vse njene misli so bile v neredu. Videla je, da jo vlečejo v hišo. ki je bila videti umazana, da jo vedo po polzkih stopnicah navzgor in jo rinejo v sobico, katere vrata so se trikrat zaklenila za njo. Sandrijo se zdaj ni zdelo več vredno, dati ji tudi le najmanjše pojasnilo. Brezumna od groze, se je spustila deklina na stol ter jela ihteti. Bil je že svetel dan. Ne da bi izgubil tudi le trenotek, se je Sandrijo z vso naglico napolil proti Imperijini palači. Po dolgih pogajanjih s kurtizaninimi slugami so ga naposled pustili do nje. — Gospa, ji je dejal naravnost, vaša hči vam je bila nedavno ugrabljena. Imperija se je stresla od sile nenadnega upanja, ki jo je navdalo. — Kako veste to? je vprašala trepetaje. — Dovolj je, da vem, je odgovoril Sandrijo z usmevom.

Torej, vašo hčer vam je ugrabil nekdo, ki vam privoščiči vse mogoče zlo . . . Dva bliska sta se zasvetila v kurtizanininih očeh. — Nekdo, ki mora poginiti! je siknila med zobmi. Sandrijo je slišal ta vzklik in obraz se mu je pomračil, ko je odgovoril: — Če ne pogine po vašem prizadevanju, bo poginil od moje roke . . . Toda v tem vprašanju, milostljiva, izpregovoriva kasneje. Za ta hip vam prihajam samo povedat, da vam lahko pomagam najti vašega otroka. — Vi! . . . — Jaz, milostljiva. — Kje je? Govorite! . . . — To vam povem, kadar se dogovoriva o gotovih rečeh . . . — O kakšnih! Govorite — oh, govornite brz! . . . Dam vam, karkoli hočete! . . . Torej ste videli mojo hčer, mojo Bianko? Oh, če imate kaj srca, recite mi, da ni trpela ničesar zlega in da se ne nahaja v nevarnosti! — Pomirite se, gospa, je dejal razbojnik, skoraj ganjen. Vaši hčerki se ni zgodilo nič zalega in nobena nevarnost ji ne preti, če hočete, bo že čez eno uro pri vas. — Čez eno uro! — Gotovo, milostljiva, ako se pomeniva, je pritrdil Sandrijo. Polna burnih čuvstev, vsa zmedena od radosti in strahu, od upanja in bojznosti, je kurtizana vtrepetala. — Ali ne vidite, da umiram od nestrpnosti? je vzkliknila. Povejte mi vsaj, kje in kako ste našli mojo hčer . . . — To je zelo enostavno, milostljiva. Slučaj me je privedel pred vrata neke hiše . . . ki se nahaja v beneški okolici. To, da sem tam zagledal neko žensko, s katero sem že dolgo želel obnoviti znanje, me je ustavilo. Opazoval sem, gledal in poslušal, ne da bi kdo slutil mojo navzočnost. Kosci razgovora, ki sem jih prestregel, so mi razodeli, da je tista ženska zato v tej hiši, da nadzoruje vašo hčer. Tako sem izvedel, kako ji je ime in kako in od koga je bila odpeljana. Čakal sem ugodnega trenotka, večeraj pa sem šel v tisto hišo. Vprašal sem gospodično Bianco, ako

hoče iti z menoj, da jo privedem k vam nazaj. Privolila je, in odpeljal sem jo na varen kraj . . . — V Benetke? je vprašala Imperija trepetaje. — Ali sem vam rekla Benetke? . . . Sem kaj ali drugam. Na vsak način pa ne predaleč odtod. Imperija je vstala ter vzkliknila: — Peljite me tja! . . . — Ne pozabite milostljiva, da vam hočem razložiti gotove pogoje . . . — Koliko hočete imeti? . . . Brž povejte! . . . — Denarja? . . . Ah, milostljiva! . . . — Česa pa hočete? je dejala kurtizana začudeno. Zdaj je vstal tudi Sandrijo, rekoč: — Dobro me poglejte, milostljiva. Do današnjega dne sem izvrševal zlahtno obrt razbojnika. Moje ime je Sandrijo. Boje se me dvajset milj daleč okrog Benetek. Če hočem, lahko zberem četo, ki bo strahovala vso deželo . . . Toda zdaj imam druge namene. Izkaljal sem republiko važno uslugo. Najmanjše plačilo, ki mi ga more vlada nakloniti, je odlična služba v armadi generalnega kapitana. Če pride ugodna prilika, kaka vojna naprimer, lahko še sam postanem generalni kapitan. Hraber sem, močen sem in vešč vojaške umatnosti; razbojnik, milostljiva, so tisti vojaki, ki so zmirom na vojni! — Izkratka, v meni vidite nadejalnega kavalirja, ki ga tira Castihlepnost in ki je zmožen marsičesa. Ali mislite, da najdete v Benetkah ali kjerkoli drugod vrednejšega moža za gospodično Bianco? . . . — Vi hočete biti Biankin mož! . . . V tem kriku je zvenelo divje zaničevanje. Toda Sandrijo se ni zdel ponižan. — Jaz ljubim vašo hčer, je povzel kratko. In čutim, da ljubezen, s katero me je navdala, ni izmed tistih vsakdanjih strasti, ki jih leta pogase. O tem vam lahko podam dokaz, ki se mu sam čudim. Imel sem Bianco v svoji oblasti. Ležala je v mojem naročju; nobena pomoč ni bila mogoča . . . — In? je zamrmrala kurtizana trepetaje. — In — nedotaknjena je, milostljiva. In, pri vseh hudičih, ona je prvo dekle, ki je prišlo kot devica iz Sandrigovih rok!

(Dalje)

načela učvrstila v najširših slojih naroda.

Skupščinsko gibanje na Hrvaškem. Hrvaški sabor je odgojen, kar je znano, vsled česar ne stoji nobena stranka v tem času križanih rok. Vse so začele agitacijo za svoja načela in politiko s prirejanjem javnih shodov, katere nazivajo na Hrvaškem skupščine. Neprestano se povdarja, da bo današnji hrvaški sabor kmalu razpuščen. Sodeči po sijajnih skupščinah in navdušenju, s katerim sledi narod poslancem in politikom hrvaško-srbske koalicije, bo doživela kmalu krah ne le politika bana Tomašiča in njegovih pristašev, nego tudi politika onih strank, ki so bana Tomašiča od časa do časa javno ali tajno podpirale. Posebno huda prede stranki frankovcev in klerikalcev, ki jih tepta stranka dr. Mile Starčevića, dočim se Radičeva hrvaška kmečka stranka umika pred hrvaško-srbsko koalicijo, ki zelo uspešno razkrinkava tega političnega šarlatana. Nekateri okrajni predstojniki postopajo čestokrat proti opozicijskim strankam zelo surovo in jim prepovedujejo javne volilne shode, dasi je po zakonu osigurana pravica javnega sestajanja in zborovanja.

Srbski nar.-cerkv. sabor v Karlovcih. V Sremskih Karlovcih se je vršil v ponedeljek srbski nar.-cerkv. sabor, da nadaljuje zakonodajno delo na polju srbske narodno-cerkv. avtonomije v „kronovinah Sv. Štefana.“ Sabor ima 75 izvoljenih poslancev in sicer jih 38 voli Hrvaška in Slavonija, 37 pa Ogrska. Razun tega so virilni člani sabora karlovske patrijarhat in 6 srbsko-pravoslavni škofov. Razmerje strank je to-le: 45 poslancev, namreč večino, šteje klub srbske samostalne stranke, 26 pa klub srbske radikalne stranke. Dva poslancata sta umrla, izven kluba sta pa dva. Prvo saborsko sejo je otvoril patrijarh Lukijan Bogdanović ob prisostvovanju adlatusa Pavla Jovanovića in tajnika dr. Veljkova, ki sta zastopala komisarija ogrske vlade Rohonyja. Od strani hrvaške vlade ni bilo nikogar, dasi bi morala tudi hrvaška vlada poslati svojega zastopnika. „Srbobran“ tudi v temu vidi akt madžarizatorske politike bana Tomašiča in ga napada. Če ne bi vodili ogrske, respektivne hrvaške vlade kakih političnih motivov, bi nadaljeval srb. nar.-cerkv. sabor svojo zakonito sesijo. Toda bati se je, da radi tega, ker se stranka večine srbskega sabora nahaja v ostri politični borbi z obema vladama, ne najdejo kakšnih razlogov, radi katerih bi bilo delovanje srbskega sabora v Karlovcih onemogočeno.

Slike hrv. pravosodja. Ban Tomašič nadaljuje svoje delo na vseh poljih, kjer je prenehal brutalni baron Rauch. Toda, kar uganja na polju pravosodja to presega že vse meje. Pri zagrebškem sodnem senatu je ne le zadržal vse one sodnike, ki so se kompromitirali stavljajoči sodišče v službo divje osebnosti in strankarske politike vladajočih krogov, nego jih celo sam uporablja proti političnim nasprotnikom. Ker je nemogoče začeti zopet z „veleizdajniško“ gonjo, je treba preganjati in kaznovati onega človeka, ki je brezsrčno odkril vse skandale, katere je zagrešilo zagrebško sodišče, da ugotovi pritarodnim vladam zadnjih let. Dr. Hinkovič, ki se je drznil javno obtožiti posamezne sodnike, dokazuje njihovo pristranost v „veleizdajniškem“ procesu in na podlagi tega zaprosil od banskega sodišča njihovo odklonitev v procesu, ki se hoče urediti proti njemu, ta dr. Hinkovič mora na vsak način po mišljenju današnjih hrv. reakcionarjev in absolutistov postati žrtev svoje visoke morale, globokega resnicoljublja in najnavadnejše objektivne kritike v svojem odvetniškem poklicu. Državno pravdnštvo je obto-

žilo dr. Hinkoviča, kakor znano, radi prošnje za odklonitev preiskovalnega sodnika in celega senata in je kvalifikovalo to postopanje kot zločin „javnega upora“ in „prestopke obrekovanja“. Pričakovalo se je da bo banski stol zavrgel tožbo; toda nasprotno, banski stol je tožbo potrdil in je obravnavala proti dr. Hinkoviču že razpisana na 26. t. m. Obravnavala se pričakuje z velikim zanimanjem, ker mislijo branitelji ob ti priliki razkrinkati mnoge sodbene škandale iz „veleizdajniškega“ procesa. S temi odkritji bodo namreč branitelji dokazali da je „upor“ in „obrekovanje“ dr. Hinkoviča popolna — resnica. — V istem času, ko potrjuje tudi bansko sodišče tožbo proti dr. Hinkoviču, javlja zagrebški sodbeni stol, da je ustavljena preiskava proti preiskovalnemu sodniku v veleizdajniškemu procesu dr. Mirku Košutiču. Temu je namreč dokazal dr. Hinkovič v časopisih, da je krivo prisegel v nekem procesu proti njemu. Dr. pravnik je res začel preiskavo proti sodniku Košutiču in je bil zaslišan tudi dr. Hinkovič, ki je tudi ustmeno dokazal krivico Košutiča. Toda, preiskava proti Košutiču je sedaj naenkrat ustavljena. Brez komentarja.

Splošni pregled.

Razstava ruskega tiska bo letos zopet v Petrogradu. To bo že tretja razstava, ki bo obsegala dela iz l. 1910. Delila se bo v književni in časopisni del.

Zveza avstrijskih ženskih društev je imela v soboto in v nedeljo občni zbor v slavnostni dvorani trgovske zbornice na Dunaju. Zastopnik ministrstva javnih del, ravnatelj Koch je pozdravil zborovanje žen in je povdarjal, da se cilji ženskih društev v mnogem strinjajo s cilji ministrstva javnih del, posebno kar se tiče gospodarstva in vzgoje, ker je v obzir ozirih povzdigniti avstrijsko ženstvo.

Gališki socialni demokratje, ki so bili že šest let vsled narodnosti razdeljeni na poljske, ukrajinske in židovske, so se spravili in so židovski separatisti umaknili svoje posebne kandidature.

Abesinija. Lidi Jeassu je bil svečano proglašen za kralja. V državi vlada mir.

Posledice hujkanja po časopisih kaže slučaj v Bekescsabu. Poslanec kmečke stranke Achim je napadal že dalje časa v časopisju bivšega državnega sekretarja Zsilinskega in njegovega brata. Sinova brata Zsilinskega sta prišla k Achimu po zadoščenje, ta pa jih je sprejel skrajno surovo in je udaril enega s palico. To je Zsilinskega tako razjezilo, da je potegnil samokres in je štirikrat ustrelil na Achima, ter ga ranil v trebuh in v noge. Nato sta se šla sinova sama naznaniti sodnji. Poslanec Achim je na ranah umrl. Pred bolnišnico, kjer je ležal, so napravili njegovi pristaši velike demonstracije.

Poljsko-nemško-jugoslovanska zveza je predmet preiščevanja daljšemu članku v „Vaterlandu“, povodom slovenskega obiska v Krakovu. Vkljub temu, da klerikalci trdijo, da obisk v Krakovu ni imel političnega namena, je vendar gotovo, da so klerikalci hoteli pridobiti zase Poljake ter v zvezi z njimi in z Nemci napravili nekaj konservativni blok. „Vaterland“ primerja položaj s položajem iz l. 1891.

Canalejas in španski kralj sta prišla navskriž. Kralj hoče aktivne politike glede Maroka Canalejas se temu ustavlja, ker bi baje to vedlo h konfliktu z drugimi državami.

Vinogradski župan Višek je odstopil vsled bolehnosti. Bil je od-

l. 1895. na svojem mestu in se je pod njim mesto razvilo v eno najmodernejših mest srednje Evrope.

Poljaki so bili v Biali pri občinskih volitvah popolnoma pobiti. Zmagali so Nemci na celi črti.

Stolipinov zakon o zemstvu, ki je povzročil sedanjo krizo na Ruskem priporoča „Novoje Vremja“ kot primerno naredbo zoper Poljake v smislu nemškega hakatizma. Menčikov je za boj proti Poljakom, toda zdi se mu, da zakon o zemstvu, kakor je zdaj ni primeren in bi ne imel uspeha.

DNEVNE VESTI.

Razprava o konfiskaciji. Včeraj popoldne se je vršila pred tukajšnjim deželnim sodiščem razprava o naši pritožbi proti konfiskaciji članka „Ubogi vatiškanski jetnik“. Sodišče je konfiskacijo deloma potrdilo, deloma zavrnilo. Razveljavljena je konfiskacija prvega, petega in šestega odstavka, potrjena pa konfiskacija drugega, tretjega, četrtega, sedmega in osmega odstavka članka. Nepotrjeni del bomo ob priliki še priobčili.

Čast slovenskemu Sokolstvu! S. S. Z. sprejme svojo tekmovalno vrsto, ki ji je priborila tako častno mesto na mednarodni tekmi v Turinu, prav prirčno. Sokolstvo se zbira v to svrhu v Narodnem domu danes točno ob 6. uri. Dolžnost sprejeti naše slovenske tekmovalce pa ni samo Sokolstva, marveč vsakega zavednega Slovenca, Pridite in izkažite čast slovenskim tekmovalcem in s tem slovenskemu Sokolstvu. Sokoli odkorakajo z godbo na čelu točno ob polu 7. uri na južni kolodvor. Po sprejemu odkoraka Sokolstvo, na čelu mu predsedstvo S. S. Z. s tekmovalci na vozeh in z godbo po sledečih ulicah: Resljeva cesta, Cesarja Fran Josipa most mimo Mestnega doma, Glavni trg, Stari trg čez most Sv. Jakoba, Breg, Turjaški trg, Gosposka ulica, Wolfova ulica, Prešernova ulica v Narodni dom. Tam se vrši ob 9. uri telovadba in po telovadbi koncert Slovenske Filharmonije. Nastopijo govorniki. Na zdar!

Nastop turinske tekmovalne vrste. Pri današnjem nastopu tekmovalne vrste v telovadnici v Narodnem domu se bodo izvajale turinske tekmovalne vaje na bradlji in krogih, proste vaje ter skupine. — Začetek ob polu 9. uri zvečer. Vstopnina: se-deži I. vrste in na galeriji 2 K, druge vrste K I. vrste 1-50 K, stojišča 1 K dijaške vstopnice 60 h. Predprocajo vstopnic je prevzela iz prijaznosti tvrdka Gričar & Mejač.

Gg. trgovce in obrtnike, ki imajo v službi mladeniče, ki so Sokoli, prosimo vljudno, da bi jim dali danes popoldne za par ur dopust, da se morejo udeležiti sprejema turinskih zmagovalcev-Sokolov. Upamo, da se naši prošnji ugodi, saj vsled tega dotična obrt in trgovina gotovo ne bo trpela občutne škode.

Dežela nima denarja! Še zdaj stoje razvaline deželnih podjetij v Salendrovi in Gosposki ulici. Od potresa sem se že pasejo tudi po Auerspergovem stavbišču kože, po starih deželnih zidovih pa se plazijo martinčki in druga golazen. — Deželni odbor in stavbni urad ne vesta, kaj bi začela, ker, kaj pomagajo načrti. Če pa denarja ni.

Čuden profesor. Na l. drž. gimnaziji v Ljubljani službuje neki profesor G—c, ki je klerikalec z dušo in telesom. To je končno njegova privatna stvar in kot prost državljan ima pravico pripadati oni stranki, h kateri ga srce vleče; ali nekaj drugega je, kar nikakor ni prav in kar meče prav

čudno luč na tega učitelja klasičnih jezikov: on pomaga delati klerikalnim dijakom šolske naloge, a nekemu klerikalnemu sedmošolcu je dal celo že izdelano nalogo pred uro, tako, da jo je fant potem med uro, ko so se drugi dijaki mučili in delali sami nalogo, samo lepo prepisal v zvezek — in dobil potem dober red. Tako se pa vendar ne bi smelo delati, tega mnenja je bila tudi šolska oblast, ki je uvedla v tej zadevi preiskavo.

Druga mestna deklška šola v Ljubljani je ena najnujnejših potreb, kar se javni stavbni tisti. Zato naj novi občinski svet poskrbi, da se ta šola takoj prične graditi. Sentjakobska šola je tako napolnjena, da je po posameznih razredih stlačenih po 50 do 70 otrok, mesto normalno število 40, kakor predpisuje zakon.

Čuki vabijo s sovami v svojo čukarijo vse tiste, o katerih mislijo, da bodo prodali svoje politično prepričanje. Tako se nam n. pr. iz Most poroča, da je nadčuk neki T. v neki gostilni obdeloval nekega desetnika sanitetnega oddelka, naj pristopi k čukom. Ker se desetnik le ni dal prepričati ter pridobiti za čukarijo, ga je izkušnjavec začel z druge strani obdelavati. Rekel mu je, da je pri čukariji za zasebno in telesno zabavo tako dobro skrbjeno, da dobi vsak čuk po eno sovo, ali pa če ene nima dovolj, tudi več na razpolago. Pri tem je rabil seveda drugi tako masten izraz, da ga iz sramežljivosti niti ponoviti ne moremo. Desetnik pa mu je nato ogorčeno odgovoril: Jaz sem bil, predno sem šel k vojakom, Sokol, in bom zopet Sokol, ko se vrnem od vojakov. Pri Sokolu ne vganjamo trgovine z ženskimi blagom, vsak pošten Sokol si izbere, če namreč hoče, pošteno narodno zavedno slovensko dekle iz ljubezni, ne pa za „privatno zabavo“ in igračo. To so moške, poštene besede poštenega Sokola! Nadčukarja je bilo tako sram, da je šel in je nekemu drugemu zopet napravil isto — ponudbo. — Tako daleč torej je že propadla katoliška morala v klerikalni čukariji! Fej!

Kdaj bo gerent v Spodnji Šiški pričel delati? Poroča se nam: Že je teden dni, odkar je fin. svetnik gosp. Zajec prevzel svojo (?) oblast nad šišensko občino, pa se še prav nič ne sliši, da bi se kaj lotil med časom občinske krize ogromno naraslega dela. Vse je še pri starem, vse še tako po domače, kot je bilo, ko še ni bilo gerenta. Treba je rešiti toliko neodlojljivega in kar je za red v tako veliki občini najvažnejše, treba je razpisati nove občinske volitve. Komaj trije tedni nas ločijo od državnoborskih volitev, a občinskih volitev še ni duha ne sluha. Gospoda menda vendar ne misli počakati konca državnoborskih volitev in da občani letos iz samih večnih volitev še ne bodo prišli do zaželjenega miru in reda v občini sami? Zdaj, ko je javnost od samih volitev že itak razpoložena za ta posel, naj bi bil te volilne borbe že enkrat konec. Trpi vse: trgovec, obrtnik in kmet, trpe pa največ delavski sloji, ki tvorijo pretežno večino našega prebivalstva. Treba je misliti, kje bo delavstvo vzelo denar za vsakdanji kruh, ki je tudi v Šiški drag dovolj in ne samo, kje in kako dolgo bo še delavstvo zapravljalo denar za volitve, od katerih kot izkušnja uči, itak nima nič drugega, kot stroške, delo in trud, jezo in prepire in kar je najhujše: po bogatih obljubah le prazna presenečenja. Torej, g. gerent, če vam gosp. dr. Pegan ni še dal maršrute, kako bi iz Šiške pregnali splošni nered in ljudske izkoriščevalce, poprosite ga, da jo čim preje napiše tudi za vaše — gerentstvo.

O Lichtenurnovem zavodu smo prejeli od več strani pritožbe, kako nune in učiteljice ravnaajo z otroki starišev, od katerih vedo, da so naprednjaki. O enem teh slučajev poročamo jutri.

Sokol I. uljudno prosi vse merodajne faktorje, osobito delodajalce, da podpirajo idealna društvena stremeljenja. Najboljša volja odbora in najpožrtvovalnejše delo br. vaditeljev ne zmore toliko, kakor pa indirektno podpiranje našega dela doma v rodbinah, delavnicah, trgovinah i. t. d. Voditelj se trudi, da bi dal naraščajo in mlademu članu to, kar bi mu morala dati država po izstopu iz ljudske šole, če hoče iz njega napraviti dobrega državljan. Trudi se, da vzgoji dobrega narodnjaka, značajnega človeka, vztrajnega delavca, ali uspehi so bili težki, obisk nereden, prepozno prihajanje. Za odgovor dobi vedno isto: me mojster ne pusti, do pol 9. ure sem moral biti v trgovini, potem sem tekel večerjat itd. Meščani, trgovci, obrtniki podpirajte naše delo, to je Vaša dolžnost človeška in narodna. Ne delamo za se, plodove našega dela žanjete vi in cel narod. Prosimo torej več naklonjenosti, posebno zdaj, ko se bliža doba javnih telovadb.

Radovljiški Sokol priredi v soboto, dne 20. maja ob polu 9. zvečer v dvorani br. Kunstelja s sodelovanjem dramatično-koncertnega odseka Sokola I. iz Ljubljane velik koncertnozabavni večer s krasnim in bogatim sporedom. Opozarjamo slavno občinstvo, posebno ono iz okolice, da se udeleži častno te prireditve. Po končanem sporedu je ples, pri katerem svira salonski orkester Sokola I. Tore, kdor hoče par lepih uric zavžiti, naj se udeleži tega lepega večera.

Prva čevljarska pomočnica, katera se je izučila pri K. Hinterlechnerjevem nasledniku čevljarskem mojstru gosp. Antonu Trtniku v Ljubljani, Francovo nabrežje št. 21. je gđc. Jožička Kapele. Prestala je svojo učno dobo in napravila za poskušnjo v navzočnosti gg. čevljarskih mojstrov A. Erjavca, M. Oblaka, Al. Polanjkota, Gačnika in pomočnika Leop. Franka krasne ženske čevlje. Izpraševalna komisija ji je dala dober red. Da bi se do sedaj bila posvetila čevljarskemu obrtu, kateri je zelo naporen, kaka ženska, to se še do sedaj ni pripetilo ne na Kranjskem, ne v obližju iste, da, morda celo ne v celi širni Avstriji. Gđc. Jožička Kapele je jako izborna in marljiva delavka, pa saj ni čuda, učila se je pri spretnemu mojstru in poleg starega 61letnega pomočnika g. Ignac Francejana, kateri dela v eni in isti hiši čez 32 let. Vrli pomočnici iskreno čestitamo in ji želimo v njeni stroki dobrega napredka.

„Zgodovinska“ pravda Pir-Lampret je bila včeraj zopet preložena. Imela bi se vršiti že 20. aprila takrat je bila iz neznanih vzrokov preložena na 18. maja. — Krajših rokov gospodje pri deželnem sodišču namreč niso prijatelji. Zopet iz neznanih razlogov je bila za danes določena razprava v zadnjem hipu zopet preložena na prihodnji mesec. Značilno je tudi, da se je radi te pravde vršilo že 5 drugih razprav pri okrajnem sodišču (v Ljubljani in v Celju) in da so se že vse tudi končale. Zadeva bo stara ravno poldrugo leto, ko pride prihodnjič do razprave, — če ne bo zopet preložena in če med tem toženca ne zadene še kaka druga nesreča. Stroški te dolge pravde bodo ne glede na izid stali, če ne več, vsaj toliko, za kolikor bi se bil tožitelj prvotno zadovoljil, kar pa je Lampret odločno zavrnil. In tako zna postati ta pravda radi škofove brošure res še zgodovinska.

MALI LISTEK.

Pa zakaj? A čemu? . . .

Kdor pri nas o vremenu in politiki ne more več govoriti, se loteva gledališča. Saj je pa čudovito, kdo vse dandanes govori in piše o gledališčih in umetnosti sploh! In stališči imajo ljudje toliko, da se dela tema, in vprašanj, zavijanj, podtkanj kar mrgoli! Seveda se ti stališčarji niti med sabo ne morejo zediniti, nikari da bi se kdaj prilagodili razmeram. Računati noče nihče. Ti stališčarji tvorijo skupine, ki so razcepljene zopet na več podskupin. In vsaka ima svoje „merodajne“ želje, svoj edino pravi okus, svoje resne pritožbe in svoje edino opravičeno veselje. Docela zadovoljiti ne more gledališče nobene teh skupin, a tolažimo se, da tudi v Zagrebu, v Pragi, na Dunaju in drugod ni prav nič drugače.

Držimo se torej načela: Kdor mnogo različnega prinese, vsakomur vsaj nekaj malega prinese.

Zdaj se pripravljamo za bodočo sezono, zato imajmo zdaj ti stališčarji najboljšo priliko, da stavijo v tem oziru svoje predloge; naj se torej zdaj, ko je čas, oglasijo s svojimi idejami! Več glav več misli. Za vsak pameten in izvršljiv nasvet bomo

hvaležni. Vse drugo odklanjamo. Kdor dodobra pozna naša finančna, tehniška in personalna sredstva, jih bo uporabljal in zavodu koristil. In le koristiti bo hotel vsak poštenjak! Pripominjam pa, da je sila lahko, sestaviti najsijajnejši repertoire, a da je težko, včasih celo nemožno uprizoriti navidezno najlažjo igro. Teorija in praksa! Večni boj.

Čemu in zakaj se niso uprizorile vse obečane igre? To ve vsakdo. Ker se nikdar nikjer noben gledališki program od pičice ne more absolvirati. A zakaj ne? Ker so došli nekateri prevodi šele tikoma pred koncem sezone, ker se uloge nekaterih iger niso prepisale pravočasno, ker je delala razdelitev nekaterih ulog težkoče in ker so se mesto dveh treh obečanih igrate druge novitete.

A čemu so se igrate nekatere igre, ki kritikom niso všeč? Zato ker so bile všeč drugim, ki imajo pač svoj okus in ki si ne dajo vsiliti drugačnega okusa. Igrate so se, ker so bile naštudirane in pripravljene že v prejšnjih sezonah, prevodi plačani in predpisani.

Čudno je, da nekateri kritikci odlanjajo baš dela, ki so jih izbrali in prevedli priznani naši estetik in pisatelji (n. pr. Zakonske metode, Mišnica, Olimpijske igre i. dr.). Te burke pa so se igrate opetovano celo na mnogo

večjih in daleko uglednejših odrih, kot more biti naše.

Že nekaj let sem neki slovenski gledališki kritiki dosledno odklanjajo vsako burko in celo vsako drastičnejšo veseloigro, dasi se jih iz občinstva prav energično zahteva. Repertoire minole sezone n. pr. je bil prav mnogim stalnim abonentom baje preseren, preveč literaren ali, kakor pravijo, dolgočasen. Igrali sta se le dve burki zvečer, kar je res jako malo. Nasprotje v zahtevah kritikov in publike je torej včasih nepremostljivo, in zato je neobhodno potreben kompromis. Noben ravnatelj ne sestavlja repertoarja zase in le strogo po svojem privatnem okusu, nego vedno z ozirom na razne okuse povsod neenotne publike ter z ozirom na svoja tehniška in personalna sredstva. Kakor bi torej ravnatelj morda sam rad izpustil vse burke, jih ne sme izpuščati; ker jih hoče imeti velik del občinstva. Celo dvorno gledališče mora uprizarjati razne nove in celo prav stare burke in veseloigre, ker jih zahteva dunajska publika prav tako, kakor ljubljanska.

Marsikaj pa je za dvorno gledališče izborna, a za ljubljansko ostan brezuspešno; tako je resnica, da so ljubljancanje večkrat izbirčnejši kot prvo umetniško gledališče v državi.

Izmed vseh naj omenjamo le dve igri, ki jih je vzelo naše gledališče z

repertoarja dunajskega dvornega gledališča: „Črni madež“ in „Neznanka“. Obe ti igri sta dosegli na Dunaju upraveljanski uspeh ter sta se igrali nestetokrat. Obe ti igri sta se igrali tudi na prvih odrih v Pragi (Narodni divadlo in Vinogradi) ter v Zagrebu in Belemgradu velesušno, a v Ljubljani ju je odklonila kritika in del publike. Gotovo tiči vzrok odklonitve deloma tudi v ljubljanski predstavi; nedostatek pravih interpretov vseh ulog pokoplje celo najboljše delo. Toda obe ti igri sta se v splošnem igrali tudi v Ljubljani prav dostojno, četudi ne briljantno. Torej ju naši igralci niso ravno pokopali, nego tudi igri sami nista zanimali. Ta dva slučaja pa le dokazujeta, da odklanja naša publika celo take igre, ki navdušujejo publike dvornih gledališč. Seveda je v takih okoliščinah težko sestavljati repertoire za Ljubljano, ki je kritičnejša od Zagreba, Prage, Berlin in Dunaja.

Istotako pa je resnica, da so se naši kritiki navduševali za marsikatero igro, ki jo je naše občinstvo jasno odklonilo, in opetovano smo videli gledališče pri repriži prazno, dasi so vsi ljubljanski dnevnikarji prinesli o igri in igralcih najboljše kritike. Ravnateljstvu mora biti torej merodajna tudi kritika občinstva.

Prav tako so nekateri gledal-

čani kritikom prav posebno simpatični, medtem ko jih publika sodi nekoliko drugače. Na posamezne klitice in omizja se ravnateljstvo seveda ne sme ozirati, zakaj vsako ravnateljstvo je faktično samo eksponent vse gledališke publike, ne pa orodje posameznega kritika ali pa posamezne kavine družbe. O uporabnosti členov ima ravnateljstvo najstvarnejšo sodbo, ki ne stoji pod uplivom osebnega občevanja, renomiranja (pri gledališču toli vsakdanjega) zavijanja resnice. O zapostavljanju kakega člana pa ne more biti govora pri našem zavodu, ki ima dokaj premalo osebja in kjer torej lahko vsak člen — ako ni preveč enoličen — v vsaki sezoni v dramih in v opereti najde postla več kot dovolj.

Pri tej priliki še nekaj! Nekateri člani se radi sklicujejo na svojo „veliko priljubljenost“ ter pripovedujejo, kako se zavzema zanje ta dama in oni gospod. In opt na te „velike simpatije“ si dovoljuje potem ta člen razne svojevoljnosti in renitentnosti. Skratka, daje se mu potuho. A če govori potem človek sam s tisto damo in z onim gospodom, sliši v svoje strmenje čisto drugačno mnenje. „Taj je že dosti dolgo pri nas . . . saj je priden, a priporočam izpremembo . . . Naveličana sem ga (ali je) . . .“ Skratka: dvoreznost.

Dobe se pa tudi člani, ki jokavo

Neznosna draginja. Iz Skofje Loke se nam poroča: Sleherni dan čujemo iz Ljubljane glasove o neznosni draginji v deželni prestolici. Meščani mislijo, da mi „na deželi“ te draginje ne poznamo. Če pa pride, oziroma zaide kdo ljubljancem v našo slavno Loko, tedaj praktično poskusi, da je draginja pri nas še večja, kot v Ljubljani. Lepo Vas prosim: pri nas stane v količkah boljši gostilni, kot je pri Guzelju, merica brinovca, vrček piva, mali zrezek, tri peresa solate ničmanj kot 1 K 50 vinarjev. Ravno isto tudi ne stane več v kakem hotelu v Ljubljani. Koliko pa je pri nas stvari, katerih niti za drag denar ne dobiš, dočim si jih v Ljubljani vsaj za denar lahko privoščite. S tem smo hoteli le povedati, da ni prav, če se govori le o draginji v glavnem mestu. Draginja je dandanes povsod, v manjših mestih še večja, kot drugod. Treba je torej resno misliti, kako bi se res neznosna draginja dala vsaj omiliti — nele v Ljubljani, marveč v celi deželi.

Cirkus Schmidt. Prvi dve predstavi v cirkusu Schmidt sta krasno uspeli. Cirkus je bil obkrožen do zadnjega kota napolnjen. Pri prvi predstavi se je predstavil ravnatelj Schmidt z vsem personalom. Nekatero točko so vzbujale veliko pozornost. Omenimo pred vsem akrobate na gugalnici, vaje na drogih, vaje treh mladih telovadcev in glasbene zmožnosti muzika brez instrumentov. Kakor je videti, razpolaga cirkus z izbornimi močmi in bo nudil občinstvu mnogo zanimivega in zabavnega.

„Slavia“ najboljši češko nogo. metno društvo je zmagovalo v nedeljo škotsko profesionalno društvo v razmerju 3:2. Navzočih je bilo 6500 ljudi. Ta zmaga je ena največjih, kar jih je priborila Slavia v zadnjih letih. Občinstvo je domačim zmagovalcem pridelilo navdušene ovacije.

G. dr. Hugon Peternel si je sezidal na stavbišču bivšega vojaškega oskrbovališča lepo trinadstropno hišo, ki bo podaljšani Beethovnovi ulici s svojo secesijoniško fačado v kras. Ob Franca Jožefa cesti je pa zgradba Jos. Mayerjeve hiše tudi do pritličja dospela.

Komenskega ulica bo v kratkem zazidana. Tam si zgradi namreč dr. Drganc enonadstropno vilo. Zakaj se puste v tem delu mesta vile zidati, nam je uganjka. Tam spada dvonadstropna hiša, ne pa vila.

Akad društvo slovenskih veterinarjev na Dunaju priredi v soboto, 20. t. m. ob polu 8. zvečer v gostilni „Zum Posthorn“, III. Posthornasse 6 svoj 1. obč. zbor z naslednjim sporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Poročilo preglednikov. 4. Samostojni predlogi. 5. Volitve novega odbora. 6. Slučajnosti. — Zajedno z občinam zborom se priredi istotam poslavljajočim se tovarišem četrtoletnikom „četrtoletniški večer“ — Slovanski gostje dobrodošli!

Oko, vid itd.

Pzi občinstvu je že splošno razširjeno mnenje, da je najbolje, če se izogiblje človek kolikor mogoče dolgo temu, da bi nosil očala, ker potem človek, ki se navadi nanje, ne more več brez njih izhajati. To pa je seveda popolnoma resnično le v toliko, da se oko, ki se je navadilo na prijetno podporo očal, noče več mučiti brez te blagodejne pomoči.

Oko je pač eden najvažnejših or-

pripovedujejo, da nimajo skoraj nobene gaže, utaje vsaj polovico svojih dohodkov ali pa renimirajo, da imajo sijajno plačo, ki je v istini ne dobivajo. Hujškači.

Bolehn, muhasti, kapriciozni ali zunanje le na posebno, omejeno stroko navezani igralci pa so pri vseh gledališčih de iure in de facto manje uporabni. Naše gledališče izrazitih specialistov ne more vzdrževati, zato mora vsak člen igrati različne stroke. Individualnosti smejo biti torej pri razdeljevanju ulog merodajne le do gotove meje, pač pa ostaja nepremičen princip: vsak za se. Ta princip se je uveljavil že na vseh velikih nemških in slovenskih odrih ter se glase brez izjeme vse pogodbe izrečno na naslov „Schauspieler“ (-in) ali „herce“ (herečka), torej pri nas „igralce“ („igralka“), ne pa „naivka“, „ljubimka“, „tragedinja“, mladostni ljubimec“ itd.

Seveda je že od davna navada slabih ali le omejeno uporabnih igralcev, da izkušajo prikriti svojo nesposobnost z različnimi izgovori. Nekateri niso zadovoljni nikdar z nobeno ulogo ter si žele vedno tisto, ki jo ima že kdo drug. Ljubosumni so na vsakogar, a sami se ne potrudijo za svojo nalogo. Hrepene po velikem, a jecljajo celo v malem. Nekateri so monotonški ter se ne znajo izpremeniti niti za majhno nijanso. Kakor kos pojo vedno isto melodijo. Ker se jih izkuša izrgati šablono ter jim obzorje in delokrog razširjati, kriče in zabavljajo,

ganov našega telesa, in vsak bi moral paziti, da ga ohrani zdravega. Žalibog pa ljudje vse premalo pazijo na svoje oči in jim tako vedno in vedno škodujejo.

Tudi normalno oko se sčasoma — kakor vsak organ našega telesa — z leti obrabi, oko prav posebno, ker dela cel dan od jutra pa do večera, pri duševnih delavcih pa navadno še pri umetni luči pozno v noč. Z leti je torej tudi normalnemu očesu neizogibno potrebna pomoč, ki mu jo nudijo očala; najpozneje v 45. letu svoje starosti bi moral dati vsakdo preiskati oči pri zdravniku za oči ali izprašanem optiku.

Kratkovidno, daljnovidno ali astigmatično, torej nenormalno oko potrebuje pomoči primernih očal včasih že v otroških letih in velika napaka bi bila, ako bi pustili osebe s takimi napakami delati brez pomoči primernih očal.

Ako se taka hiba ne odpravi ali bolje rečeno ne odpravi s primernimi očali, se mora oko čez mero napenjati, truditi in mučiti in se vsled tega pred časom obrabi, iz tega potem sledijo težke bolezni na očeh in mnogokrat celo oslepi.

Napredek znanosti današnjih dni pa nam je dal v roke pripomočke skoro za vse pomankljivosti oči; radi tega naj bi se nikdo ne obotavljal in naj bi si omislil vsak ob pravem času primerna očala ali pa vsaj v tem oziru vprašal za svet zdravnika za oči ali pa izprašanega optika-strokovnjaka.

V Ljubljani smo tozadevno na dobrem, kajti imamo izvrstnega optika-strokovnjaka: g. K. Jurmana v Šelenburgovi ulici. On ima bogato zalogo optičnih predmetov za oči in garantira za strokovnjaško, pošteno in vestno postrežbo. Po gg. zdravnikih predpisana očala izvršuje kot izprašani optik točno in zanesljivo.

Njegov katalog obsega ob enem tudi ostale optične predmete, ki jih ima v bogati zalogi. Vredno si je pred nakupom ogledati to bogato sortirano zalogo.

Ravno predmeti te stroke (gledališka in druga kukala, daljnogledi, mikroskopi, stereoskopi in pantoskopi, barometri in termometri) — napravijo mnogo več veselja in priznanja, ako jih podarimo ob raznih prazničnih prilikah, nego drugi predmeti.

Jurmanova operna, lovska in popotna kukala so precizno optično izdelana in se naj nikar ne zamenjavajo s cenejšim btagom, ki se prodaja po galanterijskih trgovinah in bazarjih; ti izdelki imajo sicer sijajno zunanjo opremo, ki premoti oko, nimajo pa nobene resnične, optične vrednosti, nimajo niti ahromatičnih (brezbarvnih) stekel, ta kukala so za oči utrudljiva in direktno škodljiva.

Dober daljnogled kupi človek le enkrat in njegova vrednost je trajna za vso rodbino, na par kron se pri kupovanju take reči ne sme gledati, kakovost naj odločuje!

Te predmete je dobili pri Jurmanu seveda tudi v cenejših kvalitetah v zalogi in so radi strokovnjaškega nakupa tudi cenejše vrste primeroma dobre in ceni primerne.

Lovska kukala in prizmobinokle ima Jurman v najbolj cenoniranih znakah in po originalnih tovarniških cenah.

Dober barometer ali tlakomer je danes predmet, ki ga nobena boljša hiša pogrešati ne more; ne smel bi manjkati v nobeni družini, ker nam kaže s sigurnostjo vse izpremembe zračnega tlaka in tudi vreme iz njega lahko uganemo. Za izletnike, vrtnarje,

da se prezira njih individualnost, da se jih ubija, da se jim nagaja itd. Med ženskimi člani pa se dobe eksemplarji, ki hočejo še s sivimi lasmi igrati navike in sentimentalne ljubimke, komične starke hočejo biti heroine, navike se trgajo za intrigantske uloge itd. Pa tudi med moškimi se najdejo vsak hip taki originali, ki silijo za ulogami, ki jim ne morejo biti niti duševno niti telesno kos. Veliko število igralcev pa presoja uloge le po obsegu in težji: čim več strani obsega uloga, tem imenitnejša se jim zdi in tem strastneje se ponujajo zanjo. Na značaj uloge in na svojo individualnost se pri tem čisto nič ne ozirajo. Seveda javkajo potem, ko se jim želja ne izpolni, da jih ravnatelj zapostavlja, preganja, ponižuje itd. In žal, da jim občinstvo rado verjame.

K sreči pa se dobe med igralci tudi bele vrane, ki ne silijo preko ograje svoje sposobnosti, in pa taki umetniki, ki so v vseh sedlih doma. Taki univerzalni geniji so seveda sila redki. Toda prav ti so najskromnejši in najsvetejši. Naj dobe kakršnokoli ulogo, se poglobe vanjo z isto strastno ljubeznijo. Bodisi še toli majhna epizoda, tudi v njej dosežajo umetniški uspeh. Kakor meteor švignejo preko odra, a kritika govori vendarle predvsem o njihovi kreaciji. Ti resni umetniki so zadovoljni sami s seboj, žive mirno zase ter ne spetkarijo in ne javkajo niti v gledališču, niti med občinstvom. A. K.

kmetovalce, gostilničarje i. dr. je barometer neizogibno potresen; poleg tega je v lepem okvirju v okras vsake sobe.

Tudi povečevalna stekla vseh vrst n. pr. za šolske učence, ki botanizirajo, za manufakturiste, da štejejo ž njimi vlakna, za kontrolorje, za urarje, za nabiralce poštnih znamk, dalje kompase v navadne, znanstvene in vojaške svrhe ima gospod Jurman v zalogi.

Stereoskope in pantoskope s slikami vred in za razglednice, dalje stopomere, barometre za meritev višin in vse druge predmete, ki spadajo v to stroko ima v bogati izbiri v zalogi.

In slednjič sprejema vsa v to stroko spadajoča popravila.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Odpotovanje Forgacha iz Beograda.

Beograd, 17. maja. Dosedanji avstrijski poslanik v Beogradu, grof Forgach je včeraj odpotoval na svoje novo poslaniško mesto v Draždane na Saško.

Obisk kralja Petra v Parizu.

Beograd, 17. maja. Srbski kralj Peter odpotuje v Francijo v petek, dne 19. maja preko Budimpešte in Dunaja. Kralja bo spremljal tudi zunanji minister dr. Milovan Milovanović. Od Baslja naprej se bo peljal kralj s posebnim dvornim vlakom predsednika francoske republike Fallieresa. Kralj namerava baje na povratku obiskati tudi turinsko razstavo.

Ricciotti Garibaldi obtožen.

Berlin, 17. maja. Kakor se poroča iz Rima, je državno pravdnišvo vložilo proti Ricciottiju Garibaldiju obtožbo radi njegove agitacije v Albaniji. Državno pravdnišvo motivira svojo obtožbo s tem, da je Garibaldi s svojo agitacijo ogrozil važnost italijanske države.

Srbska skupščina.

Beograd, 17. maja. Skupščina je z 42 od 58 glasov sprejela zakon, ki prepoveduje vsem aktivnim uradnikom udeleževati se politike.

Obravnavo proti 101 rusinskemu dijaku.

Lvov, 17. maja. Obravnava proti 101 rusinskemu dijaku, ki so se udeležili znanih lvovskih vseučiliških demonstracij traja sedaj že 65 dni. Včeraj se je vršil lokalni ogled na vseučilišču. Obravnava bo trajala še par tednov.

Zaroka prestolonaslednika Aleksandra.

Beograd, 17. maja. Kljub vsem oficijalnim dementijem se vzdržuje vest, da odpotuje srbski prestolonaslednik Aleksander po kronanju angleškega kralja Jurija v Petrograd, kjer se bo zoročil s hčerko velikega kneza Konstantina Nikolajeviča, veliko kneginjo Tatjano Nikolajevno. Radi tega odpotuje vsa srbska kraljevska rodbina, izvzemši princa Arzena, takrat v Petrograd.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Bratje!

Turinska tekmovalna vrsta dospe v Ljubljano danes v četrtek ob 7/7. uro zvečer.

Pozivljamo Vas bratje ponovno, da se sprejema udeležite v čim največjem številu.

Zbirališče v „Narodnem domu“ točno ob 6. uri zvečer.

Na zdar!

Slovenska Sokolska Zveza.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pismenim vprašanem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Komptoristinja, ki je popolnoma večna nemškega in slovenskega jezika, strojepisja in nemške stengrafije, išče tukajšnja veletrovin. Gospodične, katere znajo tudi laško imajo prednost. Naslov: Veletrovin Ljubljana poštni predal 85. 282 3—1

Mehlovanu soba s posebnim vvhodom se takoj odda pri g. Stalovsky, Mestni trg št. 24 III. nad. 284/3—1

Čevljarški stroj starega sistema se ceno proda. Kukmanova cesta 21 pritličje. 138/3—1

Spominjajte se prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda!

Kupujte „JUTRO“.

Izjava.

Izjavljam, da nisem v nikaki zvezi z dolgovi mojega moža Antona Podgornika. Enajst let sem plačevala, a sedaj ne plačam niti vinarja več, bodisi v Metliki, ali izven Metlike.

Amalija Podgornik, Metlika.

Laška kuhinja

Šelenburgova ulica 7 nasproti glavne pošte. P. n. gostom se priporoča pristno na novo došlo vino **Brioni**.

Vsak dan razne sveže morske ribe. Danes sardelce, sipe, peresa in mornarski slaniki. (Risotto).

Mlad trgovec

vojaščine prost, želi prevzeti kako dobro dobo trgovino kje na deželi, eventualno tudi kupi posestvo s hišo, v kateri se nahaja trgovina in gostilna. Ponudbe na upravništvo „Jutra“.

Trgovski sotrudnik

vojaščine prost, 24 let star, zmožen obeh deželnih jezikov in knjigovodstva želi takoj premeniti svojo službo kot skladiščnik, najraje v kako veliko špериjsko podjetje, ali pa v kako tovarno za železnino.

Ponudbe na upravništvo „Jutra“.

Zahvala.

Povodom prebridke izgube našega iskreno ljubljenega in nepozabnega soproga, očeta, brata, strica itd. gospoda

Karla Jelovška

ces. in kralj. dvornega založnika, tovarnarja, veleposestnika i. t. d.

nam je bilo nemogoče zahvaliti se vsakemu, ki nam je stal v teh težkih dneh ob strani, bodisi s tolažilno besedo, bodisi s svojo udeležbo pri poslednjem potu pokojnika. Naj nam bo torej dovoljeno, da se tem potom zahvaljujemo vsem in vsakomur kar najiskreneje. Posebno hvalo smo dolžni cenjeni rodbini Korenčanovi, gosp. pivovarju Antošu in Oroszyu, ki so nam za časa bolezni in smrti pokojnega stali dan in noč ob strani s tolažbo in uteho, nadalje slav. učiteljstvu vrhniške ljudske šole, ki se je polnoštevilno udeležilo pogreba s šolsko mladino, katero je rajnik tako ljubil. — Najsrčnejša hvala slavnemu pevskemu društvu „Ljubljanski Zvon“, ki je prišlo z zastavo, za genljive žalostinke; slavnemu telovadnemu društvu „Sokol“ na Vrhniki za mnogobrojno udeležbo, slavni „Čitalnici“, slavnim požarnim brambam iz Stare Vrhnike, Borovnice, Verda in Vrhnike, p. n. članom „Ilirije“, slavnemu „Rokodelskemu društvu“ na Vrhniki, slavnemu uradništvu c. kr. sodnije in davkarije, slavnemu c. kr. orožništvu in c. kr. finančni straži, prečastiti duhovščini, posebno č. gg. patru Avreliju Knaflu in dekanu Lovru Gantarju, vsem vrhniškim gg. trgovcem, g. finančnemu svetniku Petroviču, gg. ravnatelju Govekarju, g. Josipu Verbiču, zborničnemu svetniku Schreyu, graščaku Galletu, dr. Furlanu iz Ljubljane in sploh vsem, ki so s svojo udeležbo pri pogrebu predragega nam pokojnika dokazali, kako so ga ljubili in spoštovali. Tisočera hvala še enkrat vsem dragim znancem in prijateljem — saj nam je bila Vaša udeležba v tolažbo in uteho: zapustil je blag spomin v tisočerihih srcih in to nam je v dokaz, da ni živel zastoj!

Vrhnika, 17. maja 1191.

Ivana Jelovšek
za sorodstvo.

Prednaznanilo.

V Lattermannov drevored pride v par dneh

25 Sudancev

(možje in žene) iz najtemnejših delov sveta od rodu Nubijcev. Več v dnevnikih poročilih.

Najboljše odgovori „Slovcu“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 4 vinarje

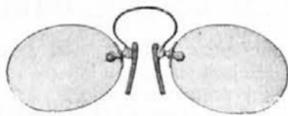
v naslednjih tobakarnah:

Becher ulica Stadion,
Trevisan ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast, Poštni trg,
Mož, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geržina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Erogoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechini, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Bajc, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Pijte samo **Tolstovrško slatino**
ki se naroča v Tolstemvrhu p. Guštanj (Koroš.)

Cognac Star, pristen destilat dalmatinskega vina je najboljši sredstvo za slabotne in rekonvalescente. Dobi se edino pri trvdki: **BR. NOVAKOVIČ, Ljubljana.**

Edini oblastveno izprašani optik in strokovnjak **K. JURMAN** Ljubljana, Šelenburgova ul.

Gostilna

v bližini Ljubljane ob glavni cesti, z lepim senčnatim vrtom ter z vso gostilniško in kuhinjsko opremo, se odda takoj v najem. — Naslov pove upravnštvo „Jutra“.

Kdor išče ali oddaja kako

službo,

kdor hoče kaj

kupiti ali prodati,

doseže to najlozje, ako

inserira

v Malih oglasih „Jutra“. Za besedo se plača

samo 5 vinarjev.

Ceneni fotografski aparati!

Popolni fotogr. aparati, dajoči zamakeno dobre slike, s ploščami, papirjem, kemikalijami in učno knjigo: velikost slik 6x9 cm K 1-90, 9x12 cm K 3-30, 5-70, 9-70 itd.; (poština posebej). Eksaktni krasotni aparati in dvojni anastigmati nedosežno poceni. Rabljeni aparati in objekтиви znanih tvrdk po zelo zmernih cenah. Glavni ceniki 130 strani debeli in zaznamki priložnostnih nakupov zastoj.

Elfr. Birnbaum,

tovarna fotogr. aparatov, Hirschberg, 327, Češko.

Posestvo

v Rožu na Koroškem

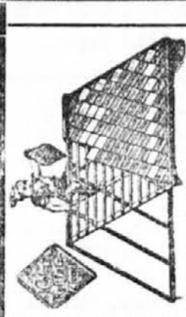
obstoječe iz hiše in dveh oralov sveta se takoj pod jako ugodnimi pogoji proda. Na hiši je gostilna brez konkurence in že vpeljana mesarija. Pri hiši je lepo gospodarsko poslopje, prizidan salon, kegljišče, ledenica in klavnica. Kraj je za gostilno jako ugoden, ker se nahaja v bližini večjega kolodvora. Naslov se izve pri upravništvu „Jutra“.

CYCLES
KINTA
K.C.L.

Priznana močna, lahko tekoča solidna in nepreoksljiva so **KINTA** kolesa. Najbširše jamstvo. Ilustrovani ceniki brezplačno.

K. Camernik LJUBLJANA, Durajska c. 9. Special. trgovina s kolesi in pesam. dell. Ispuševanje koles.

Ugodna prilika!

Ker imam veliko zalogo opeke, ki je izdelana še iz cenenejšega cementa, oddajam

cementne

strešnike

(z zarezo in brez zareze)

po znižani ceni.

Cementna strešna opeka prekasa po svoji trpežnosti drugovrstne opeke, ter dajem za njo vsa ko poljubno garancijo.

Ivan Jelačin, Ljubljana.

Pension „Vila Celestina“ v Opatiji.

ob kralja Karola promenadi

na novo urejene elegantne sobe z balkoni za eno ali več oseb, s hrano, ali tudi brez hrane. Električna razsvetljava ter kopališče v vili. Dobra pitna voda iz Učke. Krasen razgled na morje in okolico, na razpolago je tudi vporaba vrta. Pension se nahaja v lepem mirnem kraju Opatije v bližini morja. Cene nizke! Domača postrežba! Priporoča se

R. JUVAN, Opatija. „Svoji k svojim“.

Cenjeni trgovci in obrtniki.

Stavbeno podjetje V. Scagnetti naznanja, da bode zgradilo v Šelenburgovi ulici št. 6 veliko strogo moderno trgovsko hišo. V pritličji se bo nahajalo 24 večjih in manjših lokalov za trgovino, v mezaninu 23 lokalov za malo obrt, deloma tudi za trgovino.

Radi najugodnejše in vsem zahtevam posameznikov najprikladnejše razvrstitve teh prostorov, se bodo isti oddajali pred pričetkom stavbe.

Resni reflektanti se uljudno vabijo, da se radi natančnejšega ustnega pogovora zglase v stavbeni pisarni podjetnika V. Scagnettija, Cesta na Rudolfovo železnico št. 16 (tik državnega kolodvora). — Prosi se, da se cenjeni obisk preje pisмено ali telefonično javi.

Telefon št. 299.

Poštni predal št. 54.

Izdelovanje igrač

Ernest Hoffarth jun., Dunaj VIII.,

Pfeilgasse 34.

Vojaške oprave za otroke:

Infanterijska garnitura	K 4.—
Huzarska „	obstoječa iz čake, prsnega „ 5.—
Planin. lovcev „	oklepa, sablje, patronske „ 5.—
Dragonska „	taške, puške v najfinejši „ 5.—
Ulanska „	izdeljavi „ 5.—
Telesne straže „	„ 6.—

Prekupovalci specialni cenik.

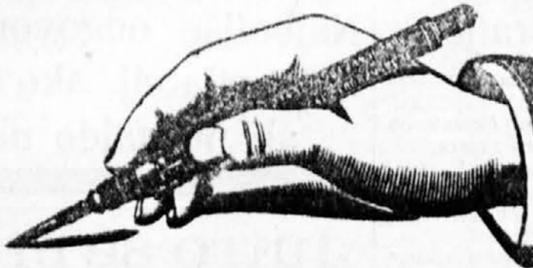
Razpošiljatev po povzetju.

Čudež ameriške industrije izumljeno je novo

Adirno pero („Maxim,“)

s pisalno pripravo za črnilo in svinčnik.

Ta posebno duhovito sestavljen aparat služi za hitro in gotovo šeševanje in so njegove glavne prednosti ob najpriprostejši uporabi in brezhibnem funkcioniranju: na eni strani veliko razbremenjenje možgan, ker se celo pri zdržema večurnem delu z Maximom ne občuti nobeno živčno utrujenje ki se sicer tako pogosto opaža; na drugi strani zanesljivost in velik prihranek na času. Cena nemu komadu z lahko umljivim natančnim navodilom K 10-60 po povzetju, ako se vpošlje denar naprej K 10. Dobiva se pri glavnem zastopstvu Em. Erber, Dunaj II./8., Ennsgasse št. 12. Iq.

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrške države

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu.

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu.

Zavaruje zoper požar na poslopih, pohištvu in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, požar, škodo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1910. zavarovalo se je 19.215 oseb za kapital nad 155 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 1018 milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 392 milijonov kron.

Del. glavica:
K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad
K 610.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjizice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %

Glasbena Matica je prvi krat izvajala njej poklonjeno novo skladbo

== Viktorja Parme: ==

Povodni mož

balada dr. Fr. Prešernova.

Posnetki za klavir se dobe v vseh knjigarnah za ceno K 4.—.

Založila

:: Ig pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani ::

Nekaj izborno ohranjenih

automobilov

vseh velikosti se ceno proda.

Moje ime jamči za solidno in dobro postrežbo. — Zavod za popravilo avtomobilov in trgovina

Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,

Santergasse 13.

Edina velika izbora najnovejših

svilenih, lister in dežnih plaščev za dame - kakor kril in najmodernejših bluz. -

Panama klobuki od 6 K naprej

Velika zaloga oblek za gospode in dečke iz najnovejših chanteclais vzorcev.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.

Državni kolodvor.

Blaž, Dunajska cesta.

Sever, Krakovski nasip.

Plechler, Kongresni trg.

Češark, Šelenburgova ulica.

Dolencec, Prešernova ulica.

Fuchs, Marije Terezije cesta.

Mrzlikar, Sodna ulica

Šubič, Miklošičeva cesta.

Zupančič, Kolodvorska ulica.

Pirnat, Kolodvorska ulica.

Šenk, Resljeva cesta

Kotnik, Šiška.

Tivolli, na žel. prel. pri Nar. domu.

Košir, Hišlerjeva ulica.

Stlene, Valvazorjev trg.

Sušnik, Rimska cesta.

Ušenčnik, Židovska ulica.

Kleinstejn, Jurčičev trg.

Wisliak, Gosposka ulica.

Kustrin, Breg.

Tenente, Gradaška ulica.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg.

Sitar, Florjanska ulica.

Blaznik, Stari trg.

Nagodè, Mestni trg.

Kanc, Sv. Petra cesta.

Treo, Sv. Petra cesta.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Podboj, Sv. Petra cesta.

Elsner, Kopitarjeva ulica.

Blizjak, Zaloška cesta.

Remžgar, Zelena jama.

Blč, Zaloška cesta.

Svetek, Zaloška cesta

Jamšek, Tržaška cesta

Štravs, Škofja ulica

Zadel, Karlovska cesta.

Likar, Glince.

Sterkovič, Dunajska cesta